

A VIDA NA ANTÁRTIDA

No 1920, na Antártida vivía unha familia composta por un pequeno, chamado Manuel, a súa irmá Andrea e os seus pais Marta e Carlos.

Un día no que os pequenos xa remataran ás clases foron xogar fóra no neve e había moita néboa e de súpeto, Manuel cae nun burato de cinco metros aproximadamente e os pequenos non sabían como rescatalo xa que as súas casas estaban moi lonxe e os seus pais tamén e non sabían que facer así que , intentárono rescatar pola súa propia conta.

Levaban horas pensando que facer ata que Xurxo (un compañeiro) dixo: e se entramos na escola e collemos unha escaleira puxérona no burato pero non era suficientemente longa así que alguén tiña que baixar para axudar a saír a Manuel que estaba moi deshidratado e, despois dun longo esforzo, conseguírono rescatar e dende ese día nunca volveron a xogar con néboa.

Brais Sal